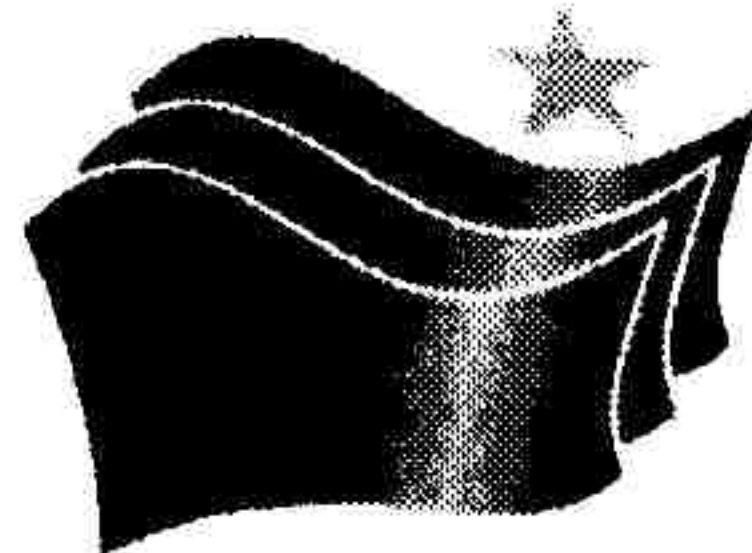
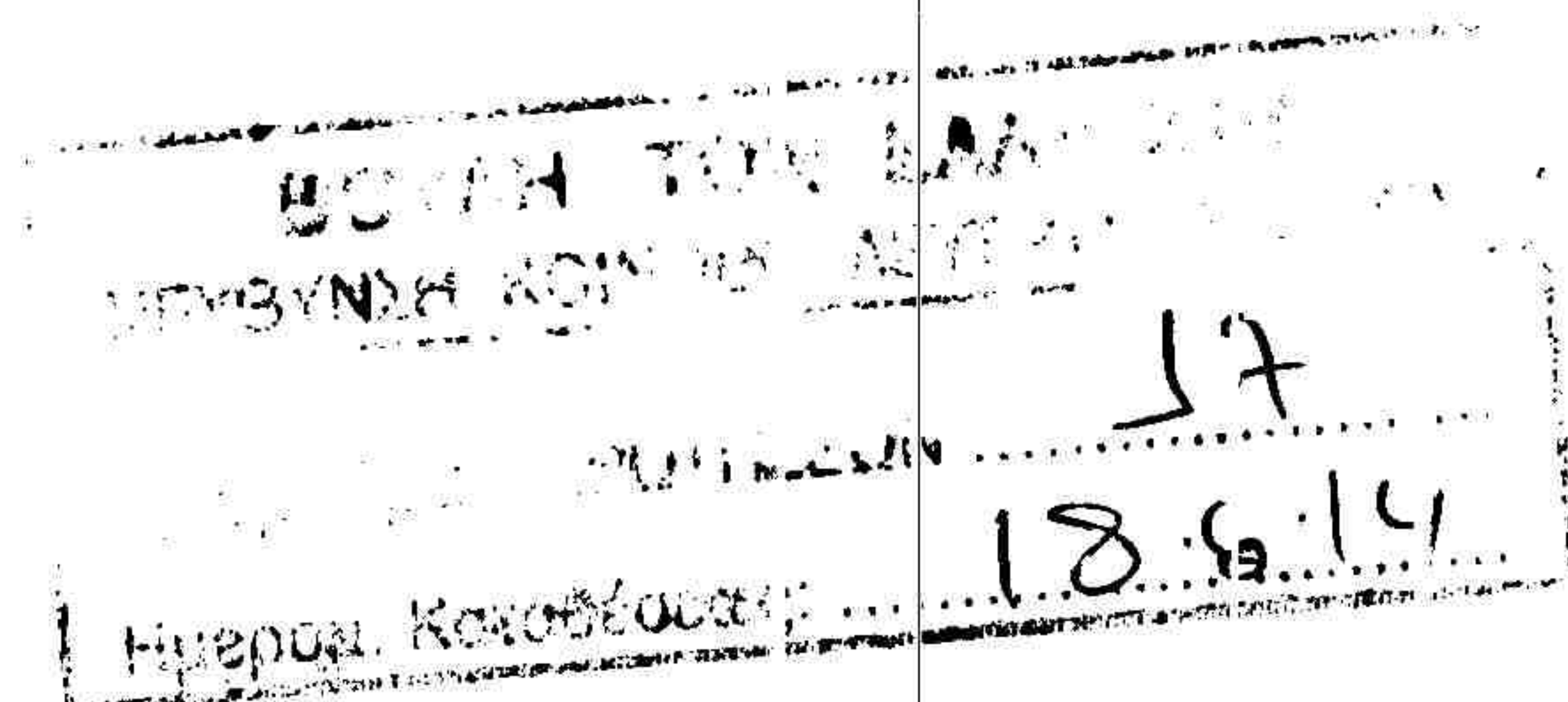

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Αθήνα, 18 Ιουνίου 2014

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς:

- Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων**
- Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη**

Θέμα: Ανεπίτρεπτη κράτηση εννιάχρονου παιδιού πρόσφυγα στα κρατητήρια της Πέτρου Ράλλη - Ευθύνες της νέας Υπηρεσίας Ασύλου.

Η κράτηση ενός εννιάχρονου κοριτσιού από το Αφγανιστάν που κρατήθηκε με τον πατέρα του επί δύο μήνες -από τις 11 Απριλίου 2014 μέχρι την περασμένη εβδομάδα-, με αποφάσεις της Διεύθυνσης Αλλοδαπών Αττικής, στα κρατητήρια της Πέτρου Ράλλη, δημοσιοποιήθηκε μέσω του Τύπου πριν λίγες μέρες (Εφημερίδα των Συντακτών, 3.6.2014) και έφερε στο προσκήνιο τις παραβιάσεις στοιχειωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου, που συντελούνται συστηματικά από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σε βάρος προσώπων που χρήζουν προστασίας, όπως τα παιδιά και οι πρόσφυγες. Το χρονικό αυτής της παράνομης διοικητικής κράτησης του κοριτσιού με τον πατέρα του, αναδεικνύει τις δραματικές πτυχές της ιστορίας χιλιάδων ανθρώπων οι οποίοι, στην προσπάθειά τους να εξασφαλίσουν προστασία σ' αυτούς και τις οικογένειές τους, αντιμετωπίζουν την άρνηση και την καταστολή στη χώρα μας, ακόμη και οι πιο ευάλωτοι, που είναι τα παιδιά.

Ο πατέρας της εννιάχρονης Αφγανής, προσπάθησε να εξασφαλίσει τη μετάβαση της μικρής κόρης του στην Γερμανία, αεροπορικώς, με πλαστά έγγραφα, προκειμένου η μικρή να βρεθεί με τη σύζυγό του και μητέρα της, η οποία βρίσκεται -μαζί με τα άλλα τέσσερα παιδιά τους- σε μια ασφαλέστερη συνθήκη, αφού έχει ήδη ζητήσει άσυλο εκεί. Κατά την απόπειρα εξόδου του παιδιού από την χώρα μας, οι αρμόδιες αρχές του Αερολιμένα Ελευθέριος Βενιζέλος διαπίστωσαν την πλαστότητα των εγγράφων και έτσι ο πατέρας συνελήφθη και οδηγήθηκε ενώπιον των εισαγγελικών και στη συνέχεια δικαστικών αρχών, με την κατηγορία της διακίνησης προσώπων (!), επειδή προσπάθησε, με τον τρόπο που αναφέραμε, να εξασφαλίσει την μετάβαση της κόρης του στη Γερμανία. Εν πάση περιπτώσει, το Δικαστήριο ανέβαλε την εκδίκαση της υπόθεσης για τον Φεβρουάριο του 2015, ενώ ταυτόχρονα έκρινε ότι δεν συντρέχουν λόγοι προφυλάκισης του πατέρα.

Ωστόσο, στη συνέχεια, ο πατέρας και το κοριτσάκι κρατήθηκαν διοικητικά και εξεδόθη απόφαση απέλασης σε βάρος τους. Κρατήθηκαν, δε, έκτοτε και παρότι εν τω μεταξύ υπεβλήθη και αίτημα ασύλου, επί δύο σχεδόν μήνες, στα κρατητήρια της Διεύθυνσης Αλλοδαπών Αττικής στην Πέτρου Ράλλη, σε συνθήκες που συνιστούν απάνθρωπη μεταχείριση, ιδίως για ένα παιδί, και προσβάλλουν κάθε έννοια δικαίου: το εννιάχρονο κοριτσάκι κρατήθηκε μαζί με τον πατέρα του σε ένα ανήλιαγο κελί, απ' όπου έβγαιναν για να προαυλιστούν μια ώρα (!) κάθε δυο μέρες -και όχι πάντα-, ενώ είχαν περιορισμένη πρόσβαση σε λουτρό και τουαλέτα, με αποτέλεσμα να μην είναι εφικτή η καθημερινή υγιεινή του παιδιού και του πατέρα. Επίσης, υπήρχε αναγκαστικά συγχρωτισμός του παιδιού και με άλλους ενήλικους κρατούμενους, ενώ η σίτιση ήταν και ανεπαρκής και ακατάλληλη για ένα

παιδί. Σε παρόμοιες συνθήκες κρατούνται αυτή τη στιγμή άλλα 4 παιδιά με τις μητέρες τους, στα κρατητήρια γυναικών, τα οποία βρίσκονται στον ίδιο όροφο με το κελί όπου κρατήθηκαν πατέρας και κόρη.

Επειδή η απόφαση απέλασης σε βάρος του πατέρα και της κόρης του είναι παράνομη, αφού εξεδόθη κατά απόλυτη παράβαση του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου (Ν.3386/2005 όπως ισχύει τροποποιημένος, σε συνδυασμό με τον Ν.3907/2011). Συγκεκριμένα, με την απόφαση απέλασης, παραβιάστηκε η αρχή της μη επαναπροώθησης η οποία, σύμφωνα και με την ως άνω ισχύουσα νομοθεσία, συνιστά απόλυτη απαγόρευση απέλασης προσώπων, που χρήζουν διεθνούς προστασίας, όπως είναι ο πατέρας και το κοριτσάκι, δεδομένου του ότι προέρχονται από χώρα στην οποία συντελούνται σοβαρές παραβιάσεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου και δεδομένου, επίσης, του ότι η σύζυγος και τα παιδιά του τελούσαν ήδη υπό καθεστώς προστασίας, αφού είχαν υποβάλλει αίτημα ασύλου στη Γερμανία. Επιπλέον, η απέλαση προσκρούει και απαγορεύεται, εν προκειμένω, από την διασφάλιση του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού, καθώς και από την υποχρέωση σεβασμού της οικογενειακής ενότητας, που προβλέπονται ειδικά και στην ως άνω εθνική νομοθεσία, ως λόγοι για τους οποίους απαγορεύεται η απέλαση. Οι λόγοι δε αυτοί ήταν εξ αρχής σε γνώση των αρμοδίων αρχών και δη της Διεύθυνσης Αλλοδαπών Αττικής η οποία εξέδωσε την απόφαση απέλασης, παραβιάζοντας το διεθνές και εθνικό δίκαιο.

Επειδή και η απόφαση κράτησης σε βάρος του Αφγανού πατέρα και της κόρης του, εν όψει της απέλασής τους, είναι παράνομη: έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την ισχύουσα ως άνω νομοθεσία, που προβλέπει ως εξαίρεση τους λόγους κράτησης αλλοδαπών. Συγκεκριμένα, η κράτηση, εν γένει, επιτρέπεται μόνο κατ' εξαίρεση όταν: "...α) υπάρχει κίνδυνος διαφυγής ή β) ο υπήκοος τρίτης χώρας αποφεύγει ή παρεμποδίζει την προετοιμασία της επιστροφής ή γ) συντρέχουν λόγοι εθνικής ασφάλειας. ..." και "...μόνο εάν στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν δύνανται να εφαρμοσθούν αποτελεσματικά άλλα επαρκή και λιγότερο επαχθή μέτρα..." (άρθρο 30 παρ.1 Ν. 3907/2011 όπως ισχύει), όπως η "τακτική εμφάνιση ενώπιον αρχών, [η] κατάθεση κατάλληλης οικονομικής εγγύησης, [η] κατάθεση εγγράφων ή [η] υποχρέωση παραμονής σε ορισμένο μέρος" (άρθρα 30 παρ.1 και 22 παρ.3 Ν. 3907/2011). Οικογένειες, δε, με ανήλικους κρατούνται μόνον "ως έσχατη λύση, μόνο εφόσον δεν μπορούν να εφαρμοσθούν για τον ίδιο σκοπό άλλα επαρκή αλλά λιγότερο επαχθή μέτρα και για το ελάχιστο απαιτούμενο χρονικό διάστημα" (άρθρο 32 Ν. 3907/2011).

Επειδή δεν στοιχειοθετήθηκαν από την Διοίκηση, ο κίνδυνος διαφυγής ή λόγοι εθνικής ασφάλειας που, σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ.1 του Ν. 3907/2011, θα υπαγόρευαν ή και θα επέτρεπαν την κράτηση, και μάλιστα ενός πατέρα και της εννιάχρονης κόρης του, και όταν μάλιστα, η κατ' εξοχήν αρμόδια δικαστική αρχή είχε ήδη κρίνει για το αντίθετο, αποφαινόμενη ότι δεν συνέτρεχαν οι λόγοι για την προφυλάκιση του πατέρα.

Επειδή, "όταν καθίσταται πρόδηλο ότι δεν υφίσταται πλέον λογικά προοπτική απομάκρυνσης για νομικούς ή άλλους λόγους [...] η κράτηση αίρεται και ο υπήκοος τρίτης χώρας απολύεται αμέσως" (άρθρο 30 παρ. 4 Ν. 3907/2011), και καθώς τούτο είχε καταστεί πρόδηλο από την πρώτη στιγμή του χειρισμού της ως άνω περίπτωσης από τη Διοίκηση, με προεξάρχοντα νομικό λόγο την ύπαρξη οικογένειας, που είχε ήδη ζητήσει άσυλο στη Γερμανία, και της υποχρέωσης συνένωσης των μελών της σύμφωνα με το ενωσιακό και διεθνές δίκαιο.

Επειδή, στη συνέχεια, ο Αφγανός πατέρας, με τη συνδρομή της Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης "Οικουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων", υπέβαλε αίτημα ασύλου και δρομολογήθηκαν οι διαδικασίες για την συνένωση του ιδίου και της εννιάχρονης κόρης του με την υπόλοιπη οικογένεια στη Γερμανία, σύμφωνα με τον Κανονισμό Δουβλίνο III.

Επειδή, παρά το αίτημα ασύλου και τις διαδικασίες για οικογενειακή συνένωση, εξεδόθη από τη Διεύθυνση Αλλοδαπών Αττικής νέα απόφαση κράτησης σε βάρος του

πατέρα αιτούντος άσυλο, κατόπιν, μάλιστα, προηγούμενης εισήγησης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Αττικής, περί συνέχισης της κράτησης του Αφγανού αιτούντος άσυλο (!).

Επειδή, καταρχήν, η ίδια η εισήγηση περί της λήψης ενός αστυνομικού μέτρου όπως είναι η κράτηση, από μια πολιτική υπηρεσία όπως είναι η Υπηρεσία Ασύλου, εγείρει σοβαρά ζητήματα νομιμότητας: η Υπηρεσία Ασύλου δεν διαθέτει τέτοια αρμοδιότητα, σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο που διέπει την ίδρυση, αποστολή και συγκρότησή της (άρθρο 1 Ν. 3907/2011). Κυρίως όμως, μια τέτοια αρμοδιότητα αντιβαίνει στη φύση και την αποστολή της, όπως ορίζονται στο ως άνω πλαίσιο. Και τούτο γιατί, με την σύμπραξή της στη λήψη του επαχθούς μέτρου της στέρησης της ελευθερίας ενός αιτούντος άσυλο και μάλιστα από τις αστυνομικές αρχές, παραβιάζονται η αρχή της εμπιστευτικότητας, του σεβασμού στην τήρηση προσωπικών δεδομένων, αλλά κυρίως οι αρχές της αμεροληψίας και ισότητας, τις οποίες εγγυάται η Υπηρεσία Ασύλου κατά την εξέταση όλων των αιτημάτων ασύλου.

Επειδή, εν προκειμένω, τόσο η εισήγηση περί συνέχισης της κράτησης του Αφγανού πατέρα, όσο και η σχετική απόφαση, παραβιάζουν κατάφωρα και την ισχύουσα νομοθεσία, δεδομένου του ότι, στην εισήγηση για την κράτηση, δεν αιτιολογείται σε τί εξυπηρετεί την ταχεία ολοκλήρωση εξέτασης της αίτησης ασύλου –όπως αναφέρουν- η κράτησή του αιτούντος και κρίνεται αναγκαία από την Υπηρεσία. Πολλώ δε μάλλον όταν αρμόδια χώρα για την εξέταση του αιτήματος είναι, εν προκειμένω, η Γερμανία, κι αυτό που αναμένεται να ολοκληρωθεί στην Ελλάδα είναι η διαδικασία οικογενειακής συνένωσης η οποία, όχι μόνο δεν εξυπηρετείται από την κράτηση του αιτούντος, αλλά αντίθετα εμποδίζεται από αυτήν (επαφές με πρεσβεία, έκδοση εγγράφων κ.α).

Επειδή, κυρίως, προκαλεί προβληματισμό η γενική αναφορά σε εναλλακτικά της κράτησης μέτρα, ελλείψει των οποίων προκρίνεται από την Υπηρεσία Ασύλου η κράτηση, χωρίς καμία παραπομπή ή έστω υπόδειξη ή αναφορά σε δομές υποδοχής, όταν μάλιστα η διευκόλυνση των αιτούντων για την εξασφάλιση συνθηκών υποδοχής ανήκει στις αρμοδιότητές της (άρθρο 1 παρ. 2 εδ.ζ Ν. 3907/2011).

Επειδή προκαλεί ακόμη μεγαλύτερο προβληματισμό το γεγονός ότι το αρμόδιο διοικητικό όργανο της Υπηρεσίας Ασύλου, αποφάνθηκε υπέρ της συνέχισης της κράτησης του πατέρα, χωρίς να υπολογίσει και να αξιολογήσει την κράτηση ενός παιδιού και χωρίς να προτείνει, ως όφειλε, συγκεκριμένα μέτρα για την κάλυψη κατάλληλων συνθηκών υποδοχής τους. Αντίθετα, για το παιδί δεν γίνεται καν αναφορά στην σχετική εισήγηση, παρότι η ύπαρξή του ήταν σε γνώση της Υπηρεσίας, στο πλαίσιο της εξέτασης του αιτήματος του πατέρα και των διαδικασιών οικογενειακής συνένωσης, για τις οποίες είναι επίσης αρμόδια η Υπηρεσία Ασύλου.

Επειδή, ήδη από τα τέλη του 2013, η πλειοψηφία των οργανώσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα του ασύλου καταγγέλλουν σε ανακοίνωσή τους “το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία των κρατούμενων που υποβάλουν αίτημα για άσυλο συνεχίζει να κρατείται συστηματικά και αναιτιολόγητα για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, κι αυτό συμβαίνει τη στιγμή που ο νόμος προβλέπει ότι η απόφαση κράτησης –με μόνη εξαίρεση όταν συντρέχουν λόγοι εθνικής ασφάλειας/δημόσιας τάξης- εκδίδεται από την αστυνομία κατόπιν εισήγησης της Νέας Υπηρεσίας Ασύλου. Στην ουσία, δηλαδή, έχουμε συνέχιση της πρακτικής της αστυνομίας για γενικευμένη και παρατεταμένη κράτηση των αιτούντων με τη «σύμπραξη» αυτή τη φορά της Υπηρεσίας Ασύλου”. (Εφημερίδα των Συντακτών, 19.12.2013)

Επειδή η απεμπλοκή του ασύλου από την αρμοδιότητα και τις πρακτικές της Αστυνομίας ήταν ένα πάγιο αίτημα ετών. Επιβάλλεται, λοιπόν, η κατάργηση τέτοιων συγκοινωνούντων δοχείων, που αντιβαίνουν στη νομιμότητα και πλήττουν την αξιοπιστία της Νέας Υπηρεσίας Ασύλου.

Επειδή η συστηματική, παράνομη κράτηση στη χώρα μας, για αόριστο πλέον διάστημα –και πέραν του δεκαοκταμήνου- και υπό άθλιες συνθήκες, αλλοδαπών που δεν διαθέτουν έγγραφα διαμονής, μεταξύ δε των οποίων πρόσωπα που χρήζουν διεθνούς ή ειδικής προστασίας και μέριμνας (αιτούντες άσυλο, οικογένειες, παιδιά, ασυνόδευτοι ανήλικοι, έγκυοι, θύματα βασανιστηρίων, ασθενείς, υπερήλικες), ευτελίζει τους θεσμούς και αναιρεί κάθε έννοια κράτους δικαίου.

Επειδή η Ελλάδα έχει επικριθεί επανειλημμένως από Διεθνή Όργανα και έχει καταδικασθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου για παραβιάσεις, τόσο ως προς τις συνθήκες κράτησης –που χαρακτηρίστηκαν ως απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση- όσο και ως προς τη νομιμότητα της εφαρμογής της κράτησης, ενώ έχει επανειλημμένως καταδικασθεί και για έλλειψη συνθηκών υποδοχής.

Επειδή ενώ η λειτουργία ανοιχτών δομών υποδοχής, κέντρων πρώτης υποδοχής και κέντρων φιλοξενίας συνιστούν αναγκαιότητα και ενωσιακή υποχρέωση, η κυβέρνηση κατασκευάζει Κέντρα Κράτησης και ειδικά κρατητήρια για να φυλακίζει παράνομα πρόσφυγες, γυναικόπαιδα και ασυνόδευτους ανηλίκους για διάστημα που μπορεί πια να ξεπεράσει και τους 18 μήνες, στη συνέχεια δε τους αφήνει ελεύθερους χωρίς καμία υποστήριξη και προστασία.

Επειδή ειδικά η κράτηση παιδιών, υπό άθλιες μάλιστα συνθήκες, όπως καταγράφεται στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια, συνιστά απάνθρωπη μεταχείριση, παραβιάζει το διεθνές δίκαιο των δικαιωμάτων του ανθρώπου και ειδικότερα του παιδιού και το Σύνταγμά μας, πλήττει τον πυρήνα του κράτους δικαίου και θα πρέπει να σταματήσει.

Επειδή η παράνομη κράτηση της εννιάχρονης προσφυγοπούλας από το Αφγανιστάν και του πατέρα της, δεν είναι ένα μεμονωμένο περιστατικό, αλλά αποτελεί την αποτύπωση μιας πολιτικής που προωθεί η κυβέρνηση, με εργαλεία τις παράνομες πρακτικές καταστολής και άρνησης προστασίας σε πρόσωπα που τη δικαιούνται και σκοπό την αποτροπή της αναζήτησης προστασίας στη χώρα μας.

Επειδή με μεταγενέστερη απόφασή του, την περασμένη εβδομάδα, μετά την επίσκεψη της Εισαγγελέως Ανηλίκων Αθηνών, ο Διευθυντής της Διεύθυνσης Αλλοδαπών Αττικής, ανέστειλε την απόφαση απέλασης και ήρε την κράτηση, του Αφγανού πρόσφυγα και της εννιάχρονης κόρης του, ως όφειλε να έχει πράξει από το πρώτο κιόλας 48ωρο, της εξέτασης της υπόθεσής τους από την αρμόδια ως άνω Διεύθυνση. Άλλωστε, κανένα νέο στοιχείο δεν προσκομίστηκε, που να δικαιολογεί τυπικά την αλλαγή στάσης από την Διοίκηση, πέραν της αυτονόητης εφαρμογής του νόμου, που μέχρι τούδε, παραβιάζετο.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

Α. Ο κ.Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

1. Έχει επιληφθεί αρμόδιος εισαγγελέας, ανηλίκων, για τον έλεγχο των συνθηκών κράτησης ανηλίκων, ιδίως στα κρατητήρια και στα κέντρα κράτησης της Αττικής, δεδομένων των συχνών και δημοσιοποιημένων καταγγελιών περί απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισής τους; Δεδομένης και της παρέμβασής της Εισαγγελέως στο περιστατικό της κράτησης της εννιάχρονης προσφυγοπούλας και του πατέρα της, έχει επιληφθεί η Εισαγγελία Ανηλίκων Αθηνών, στο πλαίσιο της αρμοδιότητας προάσπισης και διασφάλισης των δικαιωμάτων και του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού, για τη διερεύνηση ευθυνών των διοικητικών αρχών, ως προς την παράνομη κράτηση του παιδιού και του πατέρα του; Έχει αντίστοιχα επιληφθεί για την αυτεπάγγελτη διερεύνηση άλλων τέτοιων δημόσιων και αξιόπιστων καταγγελιών;

2. Ποια η θέση της Εισαγγελίας Ανηλίκων Αθηνών, ως προς την νομιμότητα, τις συνθήκες αλλά και την σκοπιμότητα της κράτησης παιδιών στην περιοχή της Αττικής; Ποιές οι προτάσεις της; Ποια η θέση της, δεδομένου του μεγάλου αριθμού των ασυνόδευτων ανηλίκων αλλά και παιδιών που βρίσκονται με τις οικογένειές τους και κρατούνται στην περιοχή της Αττικής, είτε εν όψει διαδικασιών επιστροφής τους, είτε/και γιατί δεν επαρκούν οι δομές ανηλίκων για την υποδοχή τους; Πώς διασφαλίζονται τα δικαιώματα και το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, υπ' αυτές τις συνθήκες;

Β. Ο κ.Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη:

1. Προτίθεται ο Υπουργός να λάβει μέτρα προκειμένου να διερευνηθούν οι ευθύνες στην υπόθεση αυτή (α) των αρμόδιων αστυνομικών αρχών, ως προς την έκδοση παράνομης απόφασης απέλασης και κράτησης σε βάρος προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας, και μάλιστα ενός παιδιού, κατά παράβαση της αρχής της μη επαναπροώθησης και της ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας, (β) των αρμόδιων αστυνομικών αρχών καθώς και του αρμόδιου διοικητικού οργάνου της Υπηρεσίας Ασύλου, ως προς την έκδοση παράνομης απόφασης κράτησης σε βάρος οικογένειας αιτούντων άσυλο, και μάλιστα πατέρα και κόρης από το Αφγανιστάν, που αναμένουν την συνένωσή τους με τη μητέρα και τα άλλα αδέρφια στη Γερμανία; Προτίθεται ο Υπουργός να λάβει μέτρα προκειμένου να λήξει άμεσα η παράνομη κράτηση τεσσάρων άλλων παιδιών που κρατούνται παράνομα με τις μητέρες τους στα κρατητήρια Αλλοδαπών στην Πέτρου Ράλλη;

2. Γιατί συνεχίζεται η παράνομη πρακτική έκδοσης αποφάσεων απέλασης κατά προσώπων που δικαιούνται οφθαλμοφανώς προστασίας όπως είναι οι Αφγανοί και οι Σύροι πρόσφυγες, οι ασυνόδευτοι ανήλικοι και άλλες αντίστοιχες περιπτώσεις;

3. Γιατί, ενώ σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία η κράτηση προσώπων, ακόμα και εν όψει διαδικασιών απέλασης, προβλέπεται μόνο ως εξαίρεση, στη χώρα μας εφαρμόζεται ως κανόνας, σε βάρος ακόμα και παιδιών;

4. Γιατί συνεχίζεται η αθλιότητα της παράνομης κράτησης αιτούντων άσυλο, ακόμα και παιδιών, και μάλιστα υπό συνθήκες που συνιστούν *per se* απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, κατά ευθεία παράβαση του νόμου; Γιατί, ενώ η λειτουργία ανοιχτών δομών υποδοχής, κέντρων πρώτης υποδοχής και κέντρων φιλοξενίας, συνιστούν αναγκαιότητα και ενωσιακή υποχρέωση, η κυβέρνηση κατασκευάζει Κέντρα Κράτησης και ειδικά κρατητήρια, για να φυλακίσει παράνομα πρόσφυγες, γυναικόπαιδα, ασυνόδευτους ανηλίκους για διάστημα που μπορεί πια να ξεπεράσει και τους 18 μήνες, σε κατάλυση κάθε έννοιας δικαιώματος και δικαίου;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Βασιλική Κατριβάνου

Χρήστος Καραγιαννίδης

Αφροδίτη Σταμπουλή

Δημήτρης Τσουκαλάς